

உபத்திரவத்தில் சந்தோஷமாயிருத்தல் REJOICING IN TRIBULATION

“என் நிமித்தம் உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் பாக்கியவாண்களாயிருப்பீர்கள்; சந்தோஷப்பட்டு களிசூருங்கள்; பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் மிகுதியாயிருக்கும், உங்களுக்கு முன்னிருந்த தீர்க்கதரிசிகளையும் அப்படியே துன்பப்படுத்தினார்களே” – மத்தேயு 5:11,12.

நம் கர்த்தர் இவ்வார்த்தைகளை அவரது சீஷர்களிடத்தில் பேசினார். அவரது விசேஷித்த செய்தியாளர்களாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அவரது அப்போஸ்தலர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த யுகம் முழுவதும் இருக்கின்ற அவருடைய பின்னடியார்களுக்கும் அவர் முகவரியிட்டு பேசியிருந்தார். ஒரு சீஷன் என்பவன் ஒரு மாணவன், பிறரால் கற்பிக்கப்படுபவன். இயேசுவின் சீஷர்கள் அனைவரும் நம் பாடத்தின் ஆதார வசனத்தை தங்களுக்கென எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். “நீங்கள் பாக்கியவாண்களாயிருப்பீர்கள்” என்பது, துன்பம் தேவனுடைய ஒரு தயவு என்பதைக் குறிக்கிறது. மனுஷர் உங்களை நிந்திக்கும்போது, அந்த நிந்தனையின் பொருட்டு அல்ல, கிறிஸ்துவினிமித்தமாக அவர்கள் இக்காரியங்களை உங்கள்பேரில் பொய்யாய்ச் கூறுவார்களானால், அது பிதாவினிடமிருந்து வருகிற தயவு என்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள்.

துன்புறுத்தப்படவோ அல்லது தனக்கெதிராக தீயன பேசப்படவோ ஒருவரும் இயல்பாகவே தெரிந்தெடுப்பதில்லை. உயரிய ஐஸ்வரியங்களைக்காட்டிலும் நற்பெயரே அதிகமாக மதிப்பிடத்தக்கதாக வேத வசனங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் கிறிஸ்துவினிமித்தம் நாம் துன்புறுவோமானால், கர்த்தர் நமக்கு ஈடுசெய்வார் என்று நாம் அறிவோம். இங்கு துன்புறுகிற நம் அனைவருக்கும் கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டின்படி கூலிபெறக்கூடிய ஒரு மாலைநேரம் இருக்கிறது. இப்படியாக பரலோகத்தில் நாம் பொக்கிஷங்களைச் சேர்க்கிறோம். தற்போது அவருக்காக கமப்போமானால் நாம் துன்புறுகிற அனைத்திற்கும் மிக அதிகமாக, நித்திய கனமாகிய மகிமை நமக்காக சேமித்து வைக்கப்படுகிறது.

இந்த தரநிலையிலிருந்து பார்க்கும்போது, நாம் துன்பத்தை நிஜமாகவே விரும்பவேண்டும். அவசியமற்றவகையில் அதை நம்மீது வருவிக்க முயற்சிக்கக்கூடாது, அதற்காக நாம் போராடக்கூடாது. மாறாக, நாம் துன்பத்தில் குறைவுபட்டோமானால், கர்த்தருடைய உண்மை சீஷர்களாயிருப்பதற்கான ஆதாரங்களில் ஒன்றில் குறைவுபடுகிறோம் என்று உணர்ந்துகொண்டு, தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி அது நம் பங்காகும்போது, நாம் சந்தோஷப்படுவேண்டும். சிலர், தாங்கள் செய்த தீய அல்லது விவேகமற்ற காரியத்திற்காக பழிக்கப்படலாம் என்பது உண்மையே. அப்படிப்பட்ட அனுபவத்தில் எந்த ஒரு ஆசீர்வாதமும் இல்லை. நமக்கெதிராக தவறாக குற்றம் சாட்டப்படும்போதும், சத்தியத்தினிமித்தமுமாகவே ஆசீர்வாதம் வருகிறது.

“கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்”. ஆகவே நாம் தேவபக்தியாய் ஜீவிக்கிறோம் என்ற இந்த ஆதாரத்தை பெற்றிருக்கிறோமா என்று காண, நம் ஜீவியங்களை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். “உலகிற்கு வந்து ஒவ்வொரு மனிதனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற உண்மை ஒளி” கர்த்தரே. நாம் குறைவாய் ஒளிவீசும் விளக்குகளாயிருக்கிறோம். நம் வெளிச்சங்களை உண்மையாய் பிரகாசிக்கச் செய்யும்பொழுது, நமக்கு நாமே துன்பங்களை நம்மீது வருவித்துக்கொள்வோம். நம் தனிப்பட்ட விஷயத்தில் துன்பத்திலிருந்து தப்பிப்பதே நம் தரப்பிலுள்ள மேலான ஞானம் அல்லது சாமார்த்தியத்தின் விளைவாக இருப்பதாக நாம் கற்பனை செய்யாதிருப்போமாக. “தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” என்பது வாக்குத்தத்தம், வேதாகமம் அளிக்கும் உறுதிப்பாடு. நம் உண்மைத்தன்மையின் இந்த ஆதாரத்தை விரும்பவேண்டுமே தவிர, நாம் இதை வரவழைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. நம் பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில் நம் எஜமான் பேசியவாறு, “பாக்கியவாண்களில்” ஒருவராக இருக்க விரும்பவேண்டும். கிறிஸ்துவினிமித்தமாக நான் துன்புறுகிறேனா? என்று அப்பொழுது நம்மை நாமே கேட்போமாக! தேவனிடத்தில் முழு உண்மைத்தன்மையோடு நாம் இருக்கிறோமா? நாம் நம் வெளிச்சத்தை முறையாகப் பிரகாசிக்கிறோமா என்று காண, நம் இருதயங்களை ஜெபிந்தையோடு நாம் பரிசோதிக்கவேண்டும். புத்திரனுக்குரிய இந்த ஆதாரத்தில் நாம் குறைவுபட்டோமானால், இதற்கான காரணம் என்ன? என்று நம்மை நாம் வினவவேண்டும்.

துன்பம் உண்மைத்தன்மையின் உறுதியான விளைவு

நம் பத்திரிக்கை ஆசிரியரிடம், “எனக்கு எந்த துன்பமுமில்லை, எந்த எதிர்ப்புமில்லை, அனைத்தும் எனக்கு சாதகமாகவே செல்வதாகத் தோன்றுகிறது” என்று ஒரு சகோதரி கூறினாள். அவள் துன்பத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றினது. அவள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று அவளுக்குத் தெரிந்த அளவு அவள் உண்மையுள்ளவளாக

இருக்கிறாளா அல்லது இல்லையா என்பதைக்காண, அவளுடைய சொந்த இருதயத்தைப் படிக்கும்படி அந்த சகோதரியிடம் கேட்டோம். “ஒருவேளை நீங்கள் உங்கள் துன்பங்களை அப்படிப்பட்ட கிருபையாக நீங்கள் ஏற்றினிமித்தம், நீங்கள் அவைகளின்கீழ் மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறீர்கள்” என்று அந்த சகோதரிக்கான மறுமொழியாக நாம் கூறினோம். அப்படி நினைத்தால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் என்று அந்த சகோதரி பதிலளித்தாள். பின்னாளில் அவளுக்கு என்ன வந்தாலும் தாங்குவதற்கான பலத்தை அடையும்படிக்கு, கர்த்தர் அவளுக்கு நேரத்தை அனுமதித்திருக்கிறார் என்று நாங்கள் நினைப்பதாக அவளிடத்தில் ஒரே விளக்கத்தைக் கூறினோம். அதற்காக ஜெபிக்கவேண்டும் என்று அவளுக்குக் கூறினோம். ஓரிரு வருடங்களில் அந்த சகோதரியை மீண்டுமாக நாங்கள் பார்த்தோம். அந்த சூழ்நிலைகளை நினைவுபடுத்தி, ஏதாவது துன்பத்தை அவள் இன்னும் அடைகிறாளா என்று கேட்டோம். அதற்கு அவள்; “ஆம்! நான் ஏராளமான துன்பத்தை அடைந்துள்ளேன், ஆயினும் நான் மகிழ்ச்சியாகவும் அதில் குதூகலமடைந்தும் வருகிறேன்” என்று பதிலளித்தாள்.

நாம் சரியான கோணத்தில் பாடத்தை அணுகும்வரை உபத்திரவத்தில் சந்தோஷமடைய முடியாது. நமக்குநாமே இதைச் செய்யமுடியாது ஆகவே கர்த்தரிடத்திற்கு விஷயத்தை எடுத்துச்செல்லவும், அவரோடு கலந்து உரையாடவும் வேண்டியுள்ளது. இயேசுவோடு சிறு உரையாடலை நாம் நடத்தி முடித்தபிறகு, நம் விசுவாசம் அவரைப் பற்றிக்கொள்ளும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக துன்புறுவதிலும், இன்னல்களை அடைவதிலும் மிகுந்த இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் அடையவேண்டும் என்று அப்பவல் நமக்குக் கூறுகிறார். மேலும் அப்போஸ்தலர் பேதுரு: “நீங்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் நிந்திக்கப்பட்டால் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் தேவனுடைய ஆவியாகிய மகிமையுள்ள ஆவி உங்கள்மேல் தங்கியிருக்கிறது. அவர்களாலே தூஷிக்கப்படுகிறது, உங்களாலே மகிமைப்படுகிறது. அதனால் உங்களில் ஒருவனும் ... பொல்லாங்கு செய்தவனாயாவது, அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டவனாயாவது பாடுபடுகிறவனாயிருக்கக் கூடாது. ஒருவன் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதினால் பாடுபட்டால் வெட்கப்படாமலிருந்து, அதினிமித்தம் தேவனை மகிமைப்படுத்தக்கூடவன்”-1பேது 4:14-16 என்று அறிவிக்கிறார்.

நம் ஆண்டவர், அவரது நாட்களிலிருந்த பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் மத அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மையைக் கண்டு ஆச்சரியப்படவில்லை. அவர்களுடைய எதிர்ப்பையும், விரோதத்தையும் அடைவோம் என்று அவர் ஆரம்பத்திலிருந்தே அறிந்திருந்தார், இதைக்காட்டிலும் வேறுவிதமாக எதிர்பார்க்கவேண்டாம் என்று தம் சீஷர்களிடத்தில் அவர் எச்சரித்திருந்தார். “இருள் ஒளியைப் பகைக்கிறது” என்று, கர்த்தருக்கும் அவரது பாதச்சுவடுகளை உண்மையாய்ப் பின்பற்றுவோர்க்கும் எதிராக ஏன் துன்பம் வருகிறது என்பதற்கான காரணத்தை அவரே நமக்குக் கூறுகிறார். இருள் சாத்தானைக் குறிக்கிறது, பாவத்தையும், நீதிக்கு எதிரான எல்லாவற்றையும் இது குறிப்பிடுகிறது. தேவன் மாபெரும் ஒளியாக குறிப்பிடப்படுகிறார், அவரிடத்தில் இருள் சிறிதளவேனும் இல்லை, வெளிச்சம் குணப்படுத்துகிறது, நன்மையளிக்கிறது, ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கிறது.

வெளிச்சம் இருளைக் கண்டிப்பதால்

இருளுக்குரியவர்கள் வெளிச்சத்துக்குரியவர்களைப் பகைக்கின்றனர், இருளோ கண்டிக்கப்படுவதை விரும்புவதில்லை. நீதி இருக்குமிடத்திலெல்லாம் பாவத்தையும் இருளையும் கண்டிக்கிறது. நம் கர்த்தர் வெளிச்சத்துக்காக நின்றார். அவர் சத்தியத்தை, பரலோகப்பிதாவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். இருளில் இருந்தோர், எந்தளவுக்கு அவர்கள் இருளில் இருந்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவருக்கு எதிராயிருந்தார்கள். இவர்களில் சிலர் அறிந்தும், சிலர் ஓரளவு அறியாமையிலும் செய்தனர். “அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுடைய மனதை, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் குருடாக்கினான்”. வெளிச்சத்தை இருளாகவும், இருளை வெளிச்சமாகவும் காண்பிக்க சாத்தான் தந்திரசாலியாக இருந்துவருகிறான்.

நல்ல மனசாட்சியில் அநேகர் ஒளியை எதிர்க்கிறார்கள்

உலகிலிருக்கின்ற அநேகர், தேவனுக்கும் நீதிக்கும் எதிராயிருக்கின்ற உண்மையானது, அவர்கள் ஒரு விதியாக தீய இருதயத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதால் அல்ல, மாறாக, இருளை விரும்பத்தக்கதாகவும், ஒளியை விரும்பத்தகாததாகவும் உண்டாக்கினதில் சாத்தான் வெற்றிபெற்றிருப்பதனாலேயே ஆகும். இவ்வாறே இயேசுவின் நாட்களில் மத அமைப்புகளிலும் இருந்தன. மேலும் இன்றையநாளின் மதத்துக்குரிய அமைப்புகளிலும் இதே நிலைமை நிலவுவதாக நாம் நம்புகிறோம். தர்க்கசைச் சேர்ந்த சவல் சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவராக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் இருந்தார். இயேசுவின் பின்னடியார்களை துன்புறுத்துவதில், தேவனுடைய ஊழியத்தை தான் செய்வதாக மெய்யாகவே நம்பியிருந்தார். ஆனால் கர்த்தரால் அவர் பிடிக்கப்பட்டு, வெளிச்சம் அவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டபோது, அவர் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவராக தம்மை நிரூபித்தார்.

அவ்வாறே, இப்பொழுது அறிவிக்கப்பட்டுவருகிற சத்தியத்துக்கும் வெளிச்சத்துக்கும் எதிராக சிலர் இன்றைய நாளில் இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். அவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆயினும் அவர்களுடைய

இருதயங்கள் கர்த்தரிடத்தில் முற்றிலும் உண்மைத்தன்மையோடு இருக்குமானால், அவர்கள் தங்கள் பிரதிஷ்டையின் பொருத்தனைகளுக்கு உண்மையாய் இருப்பார்களானால், “கதவு அடைக்கப்படுமுன்பாக” அவர்களுக்கு சத்தியம் வெளிப்படுத்தப்படும். “சகோதரரே, நீங்கள் அந்தகாரத்திலிருக்கிறவர்களல்லவே. நீங்களெல்லாரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறீர்கள்” (1தெச5:4-5). “ஞானவான்களோ உணர்ந்துகொள்வார்கள்” (தூனி12:10). “புத்தியில்லாத கன்னிகைகளுக்கு” சத்தியஅறிவு விரைவில் வரும். முழு உலகத்தினமீதும் கூடிய சீக்கிரம் வரவிருக்கிற மகா உபத்திரவத்தின்போது, தங்கள் கறைபடிந்த ஆடைகளை கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் கழுவிக்கொள்வார்கள். விரைவில் தேவ அறிவாகிய வெளிச்சம் முழு பூமியையும் நிரப்பும். ஆனால் சாத்தான் “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாக” இருக்கும்வரைக்கும், உலகில் இருப்போர் அவனது ஆவியை உடையோராயிருப்பார். இவர்களுக்கும் கர்த்தருடைய ஆவியை உடையோராயிருந்து அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கும் முரண்பாடு அதேகால அளவுக்கு நீடித்திருக்கும்.

வெளிச்சத்துடனான இருளின் எதிர்ப்பு பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தப்படலாம். நம் கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் வாழ்ந்த நாட்களில் யூதர்களால் கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்படுதல் நிகழ்ந்தன. பின்னாளில், நீண்ட நூற்றாண்டுகளாக தேவனுடைய வசனம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சத்தியம் ஒட்டுமொத்த தப்பறைகளினால் ஒளியற்றதாக மறைக்கப்பட்டபோது, புராட்டஸ்டன்ட்கள் கத்தோலிக்கர்களாலும், கத்தோலிக்கர்கள் புராட்டஸ்டன்ட்களாலும், கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட்களால் யூதர்களும் துன்புறுத்தப்பட்டனர். தேவ வசனத்தைக் கற்கத் தவறியதாலும், அதன் போதனைகளைப் பின்பற்றாததாலும் இவைகள் நடந்தேறின. ஆனால் இந்த இருண்டகாலங்களில் வெகுசிலரே வசனத்தை அணுகினர்.

நம் கர்த்தருக்கு நேரிட்ட சில எதிர்ப்புக்கள் வெளிப்படையாயும், சில மறைவாயும் இருந்தன. அப்போஸ்தலர்களில் அநேகர் தங்கள் ஆண்டவரைப்போலவே வன்முறையால் துன்புற்று மரித்தனர், கவிசேஷ யுகம் முழுவதும் உண்மையுள்ளோராயிருந்த அநேகர் கொடூரமான மரணங்களால் துன்புற்றனர். தற்காலத்தில் வெளிப்புறமான துன்புறுத்தல்களுக்கு சட்டம் அனுமதியளிப்பதில்லை அல்லது அதை பெரிய அளவில் பொறுத்துக்கொள்வதில்லை.

தற்போதைய துன்புறுத்தல் முறைகள்

தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளுக்கு எதிராக பல வகையிலான தீமைகளையும் பொய்யாய்ச் சொல்லுதல், பழிவாங்குதல், அவதூறுசெய்தல் போன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி துன்புறுத்தல்கள் எல்லா நேரத்திலும் செய்யப்படுகின்றன. “இருதயத்தின் நிறைவினின்றே வாய்பேசும்” என்று வேதாகமம் அறிவிக்கின்றது. இன்றைய நாளில் சத்தியத்தை எதிர்ப்பவர்களால் அவதூறான குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்படுகின்றன, மற்றும் வில்லத்தனமான மோசமான வெளிப்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். அவதூறு செய்பவர்கள் தற்காலத்தில் வெளிப்படையாக, தனித்து வன்முறையில் ஈடுபட வல்லமை பெற்றிராததால், இதுவே பிரதான ஆயுதமாக அவர்களுக்கு உள்ளது. பொது உணர்வும், சட்டமும் அதை அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால் துன்புறுத்தலானது சூழ்நிலைகளால்வெறுமனே நிர்வகிக்கப்பட்டாலும், அதே முத்திரை மற்றும் அதே ஆவியுடையதாய் உள்ளது. எல்லா வகையிலான தீமையையும் பொய்யாய்ச் கூறுபவர்கள் தங்கள் குற்றச்சாட்டுக்கள் தவறானவை என்று அறிந்திருந்து, இவர்கள் வல்லமை பெற்றிருந்தார்களானால் சிலுவையிலறையவும் நெருப்பில் எரிக்கவும் தன்மைகொண்டவர்கள். தற்கால சட்டங்களும் பொது உணர்வுகளும் தனிப்பட்ட வன்முறையை பிரயோகிக்க அனுமதிக்காதிருப்பதால், தேவனுடைய வசனமாகிய சத்தியத்தைப் பிரகடனப்படுத்துபவர்களது செல்வாக்கை அழிக்கவும், அவர்களது நற்பெயரை சிதைக்கவும் நாடி, எல்லா வகையிலும் தவறான குற்றச்சாட்டுக்களை வலுக்கட்டாயமாக கொண்டுவருவதில் திருப்தியடைவார்கள்.

நம் பாடத்தின் ஆதாரவசனம், துன்புறுத்தப்படுபவர்களின் சரியான மனப்பான்மையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. தேவன் நமக்கெதிராக இருக்கிறதற்கான ஆதாரங்களாக இவைகளை விசித்திரமாக நினைத்து, இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களால் சோர்வுற்று, தாழ்வு மனப்பான்மையடைவதற்கு பதிலாக, நாம் தலைகீழான முடிவுக்கு வரவேண்டும். “கர்த்தரும் இதே விதத்திலான அனுபவத்தை அடைந்திருந்தார், கடந்தகாலத்தில் அவரது பிள்ளைகளும் இவைகளை அடைந்திருந்தனர்” என்று நமக்குநாமே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே “உலகம் உங்களைப் பகைத்தால்(குறிப்பாக, மதஉலகம் – அந்த உலகம் அவரைப் பகைத்தது) ஆச்சரியப்படாதிருங்கள்; அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள்” –யோவா15:18. என்று நம் ஆண்டவர் முன்னெச்சரித்திருக்கிறார். நாம் சோர்வடைவதற்கு பதிலாக சந்தோஷப்படவேண்டும். துன்பப்படுகையில் எவராலும் சந்தோஷமாயிருக்கமுடியாது, ஏனெனில் துன்பம் துக்ககரமானது என்றாலும், “பரலோகத்தில் உங்கள் கைம்மாறு மிகுதியாகும்” என்பதால் நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும். இங்கு என்ன செழுமையை நாம் அடையவில்லையோ அதை பரலோகத்தில் நாம் அடைந்திருப்போம்.

தற்போதே தாங்கள் சில நல்ல காரியங்களை அடையும் நோக்கம் கொண்டிருப்பதாக பொதுஉடைமைக் கொள்கையாளர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் வருங்கால ஆசீர்வாதங்களுக்காக காத்திருக்க மனதின்றி, போதுமான விசுவாசத்தை பெற்றிருப்பதில்லை. ஆனால் நம் பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட வகுப்பார், தேவனிடத்திலும் அவரது வாக்குத்தத்தங்களிலும் விசுவாசம் வைத்திருந்து, கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியப்பட்டிருந்து, இந்நேரத்தில் கொடுக்கப்படும் அனுபவங்கள் தங்களுக்கு, “மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறதற்காக” கிரியை செய்கிறது (2கொரி4:17) என்று புரிந்திருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய வேளைக்காக காத்திருப்பதில் நிறைவடைகிறார்கள். தாங்கள் தேவனுடைய பக்கம், சத்தியத்தின் பக்கம், சரியான பக்கம் இருப்பதையும், தாங்கள் நீதியினிமித்தம் சகிப்பதையும் உணர்ந்திருந்து, இந்த இன்னல்கள் ஒரு கனம் மட்டுமே நீடித்திருக்கிற தற்காலிகமானவை என்பதை உணர்ந்து, தங்கள் இருதயத்தில் சந்தோஷமடைகிறார்கள். ஏனெனில் நித்திய ஜீவனோடு ஒப்பிடுகையில் தற்போதைய வாழ்க்கை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் மட்டுமே. மகிமையான அபியாமை ஜீவன் மிக அருகாமையிலுள்ளது. இதில் வாக்களிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை, கர்த்தரோடு என்றைக்கும் ஜீவிக்கும் மகிழ்ச்சியை நாம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

முன்னெச்சரிக்கப்பட்டவர்கள் பலப்படுத்தப்பட்டார்கள்

தம் பின்னடியார்களுடைய மனப்பான்மையை உலகம் பாராட்டும் என எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று அவர்களுக்கு ஆண்டவர் நியாயமான எச்சரிப்பை அளித்தார். ஒருவர் பாவத்தைவிட்டு நீதியின் பாதையை தெரிந்தெடுப்பாரானால், அவரை உலகம் மதிக்கும், அவருடைய குணநலனின் தகுதியை அனைவரும் பார்ப்பார்கள் மற்றும் அவருக்கு சிறப்பு மரியாதை செய்வார்கள் என்று ஒருவர் நன்கு நியாயப்படுத்தலாம். ஆனால் பாவத்தின் ஆளுகையின்கீழுள்ள தற்காலத்தில் இதை நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. இராஜ்யத்துக்குள் நுழைவதற்கான மிகவும் விசாலமான வழியாக இது இருக்கும். பின்னர் பலர் இந்தப் போக்கை மனிதனின் நன்மைக்காக, அது அவர்களுக்குக் கொண்டுவரும் வளமைக்காக எடுக்கக்கூடும். இத்தகைய நிலைமைகளின்கீழ், ராஜ்யத்தின் மேன்மைகளுக்கான நமது தகுதியை கர்த்தர் ஒருபோதும் நிரூபிக்கமுடியாது.

நம் ஆண்டவரே பெயல்செபூல் என்று அழைக்கப்பட்டாரானால், அவரது வீட்டின் அங்கங்கள் சிறப்பாக நடத்தப்படுவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. பரிபூரணராக இருந்த அவர், விரோதியால் குருடாக்கப்பட்டிருந்தவர்களால் பிசாசுகளின் பிரபு என்று தூற்றப்பட்டாரானால், அவருடைய பின்னடியார்கள் அதுபோன்ற நடத்துதலையே சந்திக்க எதிர்பார்க்கவேண்டும். ஏனெனில் நாம் நீதியின் தரத்தை நிலைநிறுத்துவதில் அவரைக்காட்டிலும் குறைவுள்ளோராயிருக்கிறோம். அவருடைய குணாதிசயத்தை பிறரது பார்வைக்கு இழிவாக தோற்றமளிக்கச் செய்ய அவருடைய பகைவர்கள் முயற்சித்தபோது, அவர் பழிக்குப்பழி செய்யவில்லை. மதத்தலைவர்கள் மற்றும் போதகர்களாயிருந்தவர்களுடைய தவறான செய்கையை, தவறான குணத்தை முறையான தருணங்களில் இயேசு சுட்டிக்காட்டியிருந்தாலும், பழிவாங்கும் உணர்வில் அவர் அதைச் செய்யவில்லை. அவர்கள் உண்மையற்றவர்களாயும், பரிசுத்தமற்றவர்களாயும் மாம்மாலக்காரர்களாயும் இருப்பதை அவர் பல்வேறு தருணங்களில் குற்றம் சாட்டியிருந்தாலும், அவர்களுக்கு காயமேற்படுத்தும் நோக்கத்தில் எதையும் அவர் கூறினதில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்களது முறையற்ற இருதயநிலையை அவர்களுக்கு காண்பித்து, அவரது அறிவுரையினால் அவர்கள் ஆதாயமடையும் விருப்பத்திலேயே இவ்வாறு பேசினார். அவர்களுடைய தலைவர்கள் துரிதப்படுகிற சாக்கடைக்குள் விழுவதை தடுப்பதற்காகவும், இந்த பார்வையற்றவர்களின் குருட்டுத் தலைவர்களது நிஜமான நிலைமையை மற்றவர்கள் காண்பதற்கு உதவவும் அவர் முயற்சித்தார்.

ஆண்டவருக்கான கடுமையான பரிட்சை

பரிசேயர்களும், சதுசேயரும், வேதபாரகரும் ஆண்டவருக்கு எதிராக தவறான குற்றச்சாட்டுக்களை உருவாக்கவும், அவர் பேசின வார்த்தைகளுக்கு தீய கட்டுமானங்களை சுமத்தவும் முயற்சித்தபோது, இந்த சோதிக்கும் நிலைமைகள் எல்லாவற்றிலும் அவர் பொறுமையாயிருந்தார். அந்த செய்கைமுறைக்கு தம்மை ஒப்புவித்தார். அப்படிப்பட்ட பழித்துரைத்தலில் துன்புற தம் பரிசுத்த குமாரனை ஏன் பிதா அனுமதித்தார்? அவ்வாறு தீமைசெய்தவர்களை அவர் ஏன் அடித்து வீழ்த்தவில்லை? என்று கேள்விகேட்கக்கூடும். பிதா தமக்கு பிரியமான குணாதிசயத்தை குமாரன் நிரூபிக்கும்படி விருப்பங்கொண்டார். மேலும் இயேசுவின் உண்மைத்தன்மையை பரிட்சிக்க அவர் விரும்பினார் என்பதே இதற்கு பதிலாகும். இந்த அவமதிப்புகளுக்கெதிராக அவர் பணிந்து கீழ்ப்படிந்தாரா? அல்லது அவர் கோபப்பட்டாரா? “இவை எதுவும் என்னிடம் இல்லை, இப்படிப்பட்ட அவமானங்களை சகிக்கும்படி இவ்வுலகிற்கு வரவில்லை” என்று அவர் கூறினாரா? அவருடைய வலிநிறைந்த அனுபவங்கள், பிதாவினிடத்திலான அவருடைய உண்மைத்தன்மைக்கான பரிட்சைகளாக இருந்தன.

தம்மை மரணபரியந்தம் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது பிதாவின் சித்தமாயுள்ளது என்று இயேசு அறிந்திருந்தார். இதை செய்வதற்கு அவர் உடன்பட்டுமிருந்தார். இப்போது கடினமான பரிட்சை என்னவெனில், பிதாவினிடத்தில் உண்மைத்தன்மையோடு நிலைத்திருந்து, அவரது தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவாரா? என்பதே.

அப்படி செய்வாரானால் மேசியாவாக இருப்பதற்கு தகுதியுள்ளவராய் இருப்பார், தேவனுடைய தெய்வீகக் குமாரனாக நித்தியத்துக்கும் தகுதிவாய்ந்தவராக இருப்பார். நம் கர்த்தருடைய அனுபவங்கள் அனைத்தும் தீர்க்கதரிசனத்தில் முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த தீர்க்கதரிசனங்களை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவர் அவமரியாதைகளை அடையவேண்டியது அவசியமாகிறது. அவற்றை அவர் முறையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதில் அவர் ஒரு தகுதியான மாதிரியாக தம் பின்னடியார்களுக்கு இருந்தார் என்று அப்பேதுரு காண்பிக்கிறார். அவர் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவருமாயிருந்து, தம்மை அவமதிப்பவர்களுடைய தவறான செய்கைகளுக்கு பிதா சில தண்டனைகளைக் கொடுப்பார் என்று தேடாதது நமக்கு ஒரு நல்லதொரு பாடமாக இருக்கிறது. அவ்வாறே நாம் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவேண்டும்.

துன்புறத்தும் ஆவி இன்னும் இங்கே இருக்கிறது

இங்கு நீதிமான் ஒருவருமில்லை, பரிபூரணர் ஒருவருமில்லை என்பதை நம் விஷயத்தில் நாம் உணர்கிறோம். ஆகவே நம் விரோதிகள் நம்மை இழிவுபடுத்த சில காரணங்கள் இருக்கலாம். நம் அபூரணங்களில் சிலவற்றை அவர்கள் கண்டு, அதிலிருந்து எவற்றையேனும் எடுத்து பெரிதுபடுத்தக்கூடும். “பிரியமானவர்களே, உங்களைச் சோதிக்கும்படி உங்கள் நடுவில் பற்றியொரிகிற அக்கிணையைக் குறித்து ஏதோ புதுமையென்று திகைக்காதீர்” என்று அப்பேதுரு கூறுகிறார். நம் கர்த்தருக்கு எதிராக பொய்யாய் எல்லாவிதத்திலும் அவர்கள் தீமை பேசினார்களானால், நமக்கெதிராகவும் எல்லா வகையிலும் தீமை பேசுவார்கள் என்று நாம் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அவர் பொறுமையாய் அதை தாங்கினதுபோல நாமும் நமக்கு வரும் எல்லாவற்றையும் பொறுமையோடு எடுத்துக்கொள்ளவும், பிதா முன்னறிந்து நம் நன்மைக்காகவும், அவரது மகிமைக்காகவும் எதை அனுமதிக்கிறாரோ அதைத்தவிர, வேறு எதுவும் நமக்கு நடப்பதில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். பிதா நம் எஜமானருக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நாம் பாணம்பண்ணுவதற்கென நமக்கான ஒரு பகுதியை அவர் விட்டுச்சென்றிருக்கிறார். அப்பாத்திரத்திலுள்ள அனைத்தும் தீர்ந்தபிறகு, மகிமை கனம் அடைவோம், ஆனால் அது இப்போதல்ல.

தேவனிடத்திலும் அவரது சத்தியத்திற்கும் உண்மைத்தன்மையோடு நடப்பவர்கள், இயேசுவின் நாளில் துன்புறுத்தப்பட்டு, தவறாக நடத்தப்பட்டதுபோல் அல்லாமல், மாறுதலுக்குள்ளான தற்கால நிலைமைகளின்கீழ் நடத்தப்படுவார்கள் என்று நாம் இயல்பாகவே எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் இவ்விஷயத்தை கண்ணோக்குவதற்கு வேறொரு வழி இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். இயேசு இன்றைக்கு மாம்சத்தில் இங்கு இருப்பாரானால், உலகசிந்தை உடையோரால், குறிப்பாக பெயர்கிறிஸ்தவ அமைப்புக்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு, இழிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பார் என்று நாம் நம்புகிறோம். தற்போது நேரடியாக சிலுவையில் அறைவதற்கு பதிலாக, அல்லது கூர்முனையில் நெருப்பிலிடுவதற்கு பதிலாக, அவர்கள் அவரைப் பொதுஜனங்கள் முன்பு சித்திரவதை செய்யும் துன்புறுத்தலின் மிகவும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட வடிவம் இப்போது உள்ளது. துன்புறுத்தலின் ஆவி இன்னும் இங்கே உள்ளது.

இயேசுவின் பின்னடியார்கள் எஜமானின் போதனைகளுக்கு உண்மையாய் இருக்கும் அளவுக்கேற்ப, அவர்கள் அதேஅளவுக்கு கிறிஸ்துவின் ஆவியை எதிர்க்கும் எல்லாவற்றோடும் இசைவில்லாதிருப்பார்கள். மேலும் அதே சமஅளவுக்கு அவர்கள் தவறாக சித்தரிக்கப்படுவார்கள், துன்புறுத்தப்படுவார்கள். இயேசுவின் நாளில் வேதபாரகர்களிடத்தில் ஏராளமான ஜனங்கள் பயபக்தியாயிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் தோரா அடங்கிய தோல்பை அகலமாக்கி, நியாயப்பிரமாண எழுத்துக்களை மிகத்துல்லியமாக வலியுறுத்தி, தசமபாகங்களை செலுத்தும்படி வற்புறுத்தினர். இயேசு கனத்தையோ, உயர் ஸ்தானத்தையோ தேடாதிருந்தார், மாறாக, பாவத்திலிருந்து விலகும்படியும், அவருடைய பாதுகாப்புகளில் நடக்கும்படியும், எல்லா அநீதி மற்றும் அசத்தியத்திற்கும் எதிராயிருந்து, சத்தியத்துக்காக நிற்கும்படியும் ஜனங்களிடத்தில் வேண்டுகோள் விடுத்தார். உலக மனப்பான்மையுள்ளோரின் இருதயங்களில் இந்த வேண்டுகோளானது இணக்கமான பதிலை ஏற்படுத்தவில்லை.

இந்தக் காரணத்தின்பொருட்டே உலகமானது இன்னும் மாற்றமடைந்திருக்கவில்லை என்று நாம் கூறுகிறோம். உலகம், தேவவசனத்துக்கும் அதன் ஆவிக்கும் – குறிப்பாக மதத்துக்குரிய உலகமும் இன்னும் எதிராகவே இருக்கிறது. ஆயினும், நம் கர்த்தர் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில் இருந்ததைப்போலவே மதத்தலைவர்களால் குருடாக்கப்படாதிருந்தால், சாதாரண ஜனங்கள் சவிசேஷத்தை மகிழ்ச்சியுடன் கேட்க முனைகிறார்கள் என்பது இன்னும் உண்மையே. ஆனால் இயேசுவின் காலத்தைப்போலவே இன்றைய நாளில் அநேகர், தங்களது ஆவிக்குரிய மேய்ப்பர்களாகப் பார்த்து பழகினவர்களின் தவறான பிரதிநிதித்துவ ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டிருக்கின்றனர். உலகம் தன் ஜனங்களாக நம்மிடத்தில் பரிவு காண்பித்து, நம்மைக்குறித்து நன்றாய்ப் பேசி நாம் பிரபலமாகவேண்டும் என்றால், நாம் எஜமானின் வார்த்தைகளில் உரைக்கப்பட்ட கண்டனத்துக்குள்ளாக நேரிடும்; “எல்லா மனுஷரும் உங்களைக்குறித்துப் புகழ்ச்சியாய்ப் பேசும்போது, உங்களுக்கு ஐயோ, அவர்கள் பிதாக்கள் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அப்படியே செய்தார்கள்” – லூக் 6:26.

வினோதம் என எண்ணாதிருங்கள்

இதற்கு மாறாக, நம் சிறந்த முயற்சிகளையும் தாண்டி, எதிர்ப்பு நம்மை குழப்பமடையச்செய்து, ஆட்கொள்வதைக் காணும்போது, சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்படும்போது, மகிமையான வெளிச்சத்தை பிறருக்கு எடுத்துச்சென்று, அதன்மூலம் நம் சொந்த இருதயங்களில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்து, நன்மைசெய்யவேண்டும் என்ற நம் சுயநலமற்ற முயற்சியின்மீது, தகுதியற்றவன் என்ற கட்டுமானங்கள் வைக்கப்படும்போது ஆச்சரியப்படாதிருப்போமாக அல்லது தீங்கிழைக்கப்பட்டதாக எண்ணாதிருப்போமாக. ஏனெனில் இயேசுவும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இதே காரணத்துக்காகவே எதிர்ப்புக்குள்ளானார்.

கிறிஸ்துவின் ஆவி என்பது வெளிச்சத்தின் ஆவி. இருளின் ஆவியோ உலகத்துக்குரியது. தீமையின்பேரில் அனுதாபம் கொள்வோர் அல்லது வெளிச்சம் இருளாகக் காணப்படுமளவு குருடாக்கப்பட்டிருப்போர் அனைவரும் வெளிச்சத்தை எதிர்ப்பர். உலகில் சுயநலம் அதிக அளவில் இருந்துவருகிறது, ஜனங்கள் இதனை அடிக்கடி சாதகமாகப் பயன்படுத்துவதனால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள், தங்கள் சக ஜனங்களை ஆசீர்வதிக்கும் நோக்கத்தால் மட்டுமே யாராவது செயல்படக்கூடும் என்று நம்பி, தாமதிப்பதைக்கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படமுடியாது.

பாதிரியார் தொழிலை ஊக்குவிக்க ஆர்வமாயிருக்கும் சிலர், தங்களுடைய நலன்களுக்கு விரோதமாகனவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் அவைகளை முறித்தெறிய முனைகிறார்கள். “நீங்கள் எங்களை எதிர்க்கிறீர்கள்” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நாங்கள் வெளிச்சத்தை மட்டுமே ஏந்தியிருக்கிறோம் என்று அவர்களுக்கு பதிலுரை கூறுகிறோம். ஆனால் வெளிச்சம் ஜனங்களை அடையும்போது, தங்களுடைய செல்வாக்கை குறைத்து மதிப்பிடும் என்று அவர்கள் உணருகிறார்கள். சில பகுதிகளில் நிலவுகின்ற சத்தியத்துக்கான பலமான எதிர்ப்பின் இரகசியமாக இது இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். பல விஷயங்களில் நல்ல மனிதர்களாயிருக்கிறவர்கள் பெரிய எண்ணிக்கையிலிருந்தாலும் அவர்கள் வெளிச்சத்துக்கு எதிராக போரிடுகின்றனர் என்று நாம் நம்புகிறோம். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று உணராதிருக்கின்றனர். அதாவது, அவர்கள் தன் அறிவின்றி, பாவம் மற்றும் சாத்தானின் அடிமைத்தனத்தில், தப்பறையாகிய அறியாமையைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் யூகிக்கலாம். இதன் காரணமாகவே தேவன் அன்பாயிருக்கிறார் என்று தேவகுணாதிசயங்களை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காண்பிக்கிற கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு முன்பாக, அவர்கள் திரையை உயர்த்திப்பிடித்து பகைமை காண்பிக்கின்றனர். இதனால் முரண்பாடு தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

எதிர்ப்பின் மற்றொரு கட்டம், பணவிஷயங்களைக் குறித்தது. கர்த்தருக்காக கொடுக்கப்படுவது, ஜனங்களை ஏனளப்படுத்திப் பெறக்கூடாது. அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கக்கூடாது, அவர்களிடமிருந்து பணம் பறிக்கக்கூடாது, மாறாக எதைக் கொடுத்தாலும் அது, தன்னார்வ காணிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கோருகிறோம். நாம் பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கத்துக்கு எதிர்மாறாக இயங்குகிறோம். நம் இரண்டு சகோதரர்களிடம் ஒரு பாப்டிஸ்ட் ஊழியக்காரர் கூறும்போது ; “இருக்கைகள் இலவசம், வசூல் இல்லை” என்ற பாஸ்டர் ரஸ்ஸலின் விளம்பரத்தை சிந்திப்போம் என்கிறார். “நமக்கு வசூல் கிடைக்கவில்லையென்றால், அல்லது வசூலிக்கும் உண்டியல்பெட்டிகளை எடுப்பது முறையான காரியமல்ல என்று ஜனங்கள் சிந்திக்கத் துவங்கினால், நாம் எங்கே இருப்போம்!” என்கிறார்.

அவரது ஜனங்களின் கடிந்துகொள்ளுதல் விரைவில் மறைந்துவிடும்

நம் ஆண்டவர் எவ்வித காரணமுமின்றி பகைக்கப்பட்டார். நம் அனுபவமும் கூடுமானவரை அவ்வாறே இருக்கட்டும். வெறுப்பு, பகைமை, தீமை, கொலையின் ஆவி நம்மீது குவிக்கப்பட்டிருப்பது, முற்றிலும் தகுதியற்றது என்று நாம் காண்போமாக. நம் ஜீவியங்கள் நம்மால் முடிந்த அளவு முழுமையாக சத்திய வெளிச்சத்தை பிரதிபலிக்கும்படி நம் முயற்சிகள் இருக்க பிரயாசைப்படுவோமாக. எல்லாக் காரியங்களும் முடிந்தவரை உன்னதமாயும் நேர்மையாயும் இருக்கட்டும். நம் வார்த்தைகளும் செயல்பாடுகளும் , கூடுமானவரை நாம் ஊழியம்செய்யும் கர்த்தருக்கே மகிமை சேர்ப்பதாக. முழு மனுக்குலத்துக்கும், விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாரிடத்திலுமான நம் அன்பின் பிரசங்கங்கள் தற்கால சத்தியத்தினால் ஒளியூட்டப்பட்டிருக்கிறது இல்லையா ?

நாம் உண்மையுள்ளோராய் இருந்தோமானால் இன்னும் மிக சிறிதுகாலத்திற்குள், நம் கர்த்தரோடு நாம் மகிமைப்பட இருக்கிறோம் என்று நாம் நம்புகிறோம். பின்பு, ஒரு புதிய யுகப்பிரிவு துவங்கப்படும், தற்போது நம்மைப் பகைத்தவர்கள், முதன்மையாக விரோதியினால் குருடாக்கப்பட்டு, தவறாக நடத்தப்பட்டதனால்”, கர்த்தரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களாகிய நமக்கு முன்பாக தங்கள் இருதயங்களில் வணங்குவார்கள். நாம் அவர்களுக்கு ஒளியூட்டி அவர்களை மன்னித்து, நம் தேவனின் பரிபூரண சாயலையும் ரூபத்தையும் அடைய அவர்களுக்கு உதவிசெய்து, அவர்களை மேம்படுத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பாக்கியம் பெற்றிருப்போம்.

நம் அனுபவங்கள் எவ்வளவுதூரம் கண்காணிக்கப்படுகின்றன ?

எந்தளவுக்கு தேவன் தம் பிள்ளைகளில் அனுபவங்களை கண்காணிக்கிறார் என்ற கேள்வி சிலருக்கு எழக்கூடும். “என் பிதா எனக்கு ஊற்றின பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ண வேண்டாமா ? என்று நம் ஆண்டவர் கூறினார். அப்படியானால் அது எப்படி நம் பாத்திரமாகும் ? தேவன் நம் பிதாவாகவும் இருக்கவில்லையா ? நாம் கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாக இருக்கவில்லையா ? பிதா நமக்கு பாத்திரத்தில் ஊற்றாவிடில் யார் ஊற்றுவார் ? தேவன் எந்த தீமையிலும் பங்குபெறுபவர் அல்ல என்று நாம் அறிவோம். அப்படியானால் அவர் எப்படி தம் பிள்ளைகளுக்கு தீமை வரும்படி ஏதாகிலும் செய்யமுடியும் ?

எல்லா வகையான தீய சக்திகளும் ஆதிக்கங்களும் நம்மை சூழ்ந்திருக்கின்றன என்று நாம் பதிலுரைக்கிறோம். விழுந்துபோன தூதர்கள் மற்றும் சாத்தானுடையதுமே இந்த தீய ஆதிக்கங்களாகும். “உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசானவன் கர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறான்” – 1பேது 5: 8. கர்த்தருடைய ஜனங்களை எப்படித் தாக்கலாம் என்று விழுந்துபோன தூதர்களும் தேடி சுற்றித்திரிகின்றனர். ஆனால் பிதா அதை அனுமதித்தாலொழிய நமக்கெதிராக எது வந்தாலும் அவர்களுக்கு எந்த வல்லமையும் இல்லை. அவரிடத்தில் நெருக்கமாக நம்மை காத்துக்கொள்வோமானால் புது சிருஷ்டிகளாகிய நம்மைக் காயப்படுத்த , நம்மைத்தொடும்படி அவர் தீய ஆதிக்கங்களை அனுமதிக்கமாட்டார். நாம் அதனை சரியாய்ப் பயன்படுத்தி அது நமக்கு நன்மையைத் தரும் என்று அவர் பார்க்காவிட்டால், அவர் நமக்கு தீங்கோ அல்லது காயமோ நேரிடாதபடி பாதுகாப்பார்.

நமது நன்மைக்கென்றே அனைத்தும் நடக்கிறது

உலகின் எதிர்ப்பையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிகாரியான சாத்தானோமனிதருடைய சிந்தைகளைக் குருடாக்குவதில் வெற்றியடைந்து, சத்தியத்துக்கு பதிலாக தப்பறையையும் ஒளிக்கு பதிலாக இருளையும் கொடுத்து, நீதியின் வழியையும் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிதலையும் முட்டாள்தனமாகவும், விரும்பத்தகாததாயும், தீவிரமாகத் தோன்றும்படியும் செய்கிறான். தீயவன் மற்றும் அவனது கூட்டாளிகளின் நேரடி செல்வாக்கைத்தவிர, உலகின் ஆவியை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ கொண்டிருப்போரை, கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கெதிராக, முற்றிலும் இயற்கையான வழியில் , குறிப்பிட்டளவு எதிர்ப்பைக் கொண்டுவருகிறான். உதாரணமாக, நம் கர்த்தருடைய மரணம் நெருங்கினபோது, தம் அனுபவங்களின் மிகப்பெரிய உச்சகட்டத்தைப்பற்றி அப்போஸ்தலர்களிடையே பேசிக்கொண்டிருந்தபோது.. அதாவது அவர் எருசலேமுக்குப் போகவிருப்பதையும், அங்கே மனுஷர் அவரை சிலுவையிலிறைவர் என்றும் கூறினார். அப்பொழுது பேதுரு, கர்த்தாவே இந்த வழியில் உங்கள் மனதை இயக்க அனுமதிக்காதீர், நீர் இப்பூமிக்கு மாபெரும் ராஜாவாக இருப்பதற்காக வந்திருக்கிறீர், நீங்கள் சிலுவையிலிறையப்படவிருக்கும் அந்த எண்ணத்தை உங்கள் சிந்தையில் நுழையவிடவேண்டாம்! என்று கூறினார். அப்போது கர்த்தர் பேதுருவிடம் திரும்பி; “போ அப்பாலே சாத்தானே” என்று கூறினார். அந்நேரத்தில் பேதுரு கர்த்தருடைய விரோதியாக இருந்தார்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் வைராக்கியத்தில் எதை அதிக கனமுள்ளதாகவும், நமக்கான அனுகூலமளிக்கும் வழி என்று சிந்திக்கிறார்களோ, அதற்கு உலகம் விரோதிகளாகிறது. காரியங்களை இப்படி தீவிரமான கண்ணோட்டத்தில் எடுக்காதிரு, அப்பொழுது நீ மேன்மையடைவாய் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். இது நம் பிரதிஷ்டைக்குரிய பொருத்தனைக்கு எதிரானது. அவர்களுடைய நல்ல முயற்சிகளை நாம் எதிர்க்கும்போது, அவர்கள் நம்மை முறியடிக்க முயற்சிக்கிறார்கள், மற்றும் அவர்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் யோசனைகளுக்கு நம்மை மீண்டும் கொண்டுவர முயல்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு உலகத்தின் சிறந்த கொள்கையானது : நன்மை செய், சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும், சீர்திருந்துதலுக்காகவும் வேலைசெய், மருத்துவமனைகள் கட்டுதல், அநாதை இல்லங்களை ஏற்படுத்துதல் போன்றவைகளை செய், மாறாக, பழைய ஏற்பாட்டை கற்க அதிக நேரத்தை செலவிடாதே. அப்படி செய்தால் அவர்கள் உன்னை தீவிரவாதி அல்லது மதவெறியன் என்பார். இவ்வாறு உலகம் பரிவிரக்கத்தோடு நம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முயற்சிக்கும். நம்மை நிரூபிப்பதற்காக நம் பிதா இந்த தாக்கங்களை நம்மீது வரப்பண்ணுகிறார். அவரது அன்பில் நாம் நம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் வரையில், அவரில் நாம் முழுமையாக நிலைத்திருக்கும்வரையில், எது வந்தாலும் நம் ஆவிக்குரிய நன்மைக்கே கிரியை செய்யும்படி, கர்த்தர் நம் அனுபவங்களை மேற்பார்வையிடுகிறார். எவ்விதத்திலும் வேறு எதுவும் நமக்கு நேரிடுவதில்லை. நமக்கான தேவனுடைய நேரம் வந்திருக்கும்வரை, மரணம்கூட நம்மைத்தொட வலிமையற்றதாகிவிடும்.

நம் மாம்சம், எப்பொழுதும் இருக்கும் நம் நிலையான எதிரி. அவ்வாறு இல்லை என்று அது சொல்ல முயற்சிக்கிறது. இவ்விஷயத்தை இம்மாதிரியாக எடுத்துச்செல்லாதீர்கள் என்கிறது. நம் மாம்சம் உலகத்துடன் இசைவாகச் செல்ல சாய்கிறது. ஆனால் நம் புது சிருஷ்டியோ, இயேசுவும், பரி. பவுலும். பரி. பேதுருவும். பரி. யோவானும்- பலியின் வழியிலும் துன்பத்தின் வழியிலும் நடந்தனர் என்று பதிலளிக்கிறது.

அவர்கள் விசேஷித்தவர்களாயிருந்தனரே என்று மாம்சம் இக்கருத்துக்கு பரிந்துரைக்கிறது. ஆனால் கர்த்தருடைய உண்மையுள்ள பிள்ளைகள் அனைவரும் இதே வழியையே பின்பற்ற வேண்டும் என்று வேதாசிரமம் நமக்கு போதிக்கிறதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அதன்படி இவர்கள் எல்லாரும் துன்பத்தை அடையவேண்டும் – (2தீமோ3:12).

எல்லோரும் சிலுவையிலறையப்படுவதில்லை, அல்லது கொதிக்கும் எண்ணெய்க் கொப்பறையில் தள்ளப்படுவதில்லை, அல்லது சிரச்சேதமோ அல்லது வெட்டப்படுவதோ இல்லை, அநேகமாக நாம் இந்த அனுபவங்களில் எதையும் பெறவேண்டுவதில்லை. ஆனால் நாம் துன்புற்றாக வேண்டும். எனவே நம் மாம்சம் அமைதியாய் இருக்கும்படி நாம் உத்தரவிடுகிறோம், மேலும் நாம் அடைகின்ற அனுபவங்களில் நாம் சந்தோஷமடைகிறோம், ஏனெனில் “அவரோடுகூட நாம் பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடுகூட ஆளுகையும் செய்வோம்” – 2தீமோ2:12. நிச்சயமாகவே நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம்! உலகமோ நமக்கு பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது என்கிறது.

விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களே நமது பெலன்

அன்பு சகோதரரே, நம் பிதாவின் சித்தத்திலிருந்து நம்மை விலக்கி, எதுவும் எவ்விதத்திலும் நமக்கு தீங்கிழைக்காது. இது நம்மிடமிருந்து புறப்பட்டுச்செல்கிற எண்ணமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். உருவகமாக, நம் தலைகளிலுள்ள ஒரு மயிராகிலும் உதிர்ந்துபோவதில்லை என்று வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் அவரிடத்தில் தங்கள் நம்பிக்கையை வைத்திருந்து, “...தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” (ரோமர் 8: 28) என்ற உத்திரவாதத்தை கர்த்தரிடத்திலிருந்து நாம் பெற்றிருக்கிறோம் நமக்கு ஆசீர்வாதமாயிராத எதுவாயினும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை, நம் சோதனைகளையும் இன்னல்களையும் சரியாய் பகுத்துப்பார்த்து ஏற்றுக்கொள்ளும் பொழுது, அவை நமக்கு , “அதிக நித்திய கன மகிமையை உண்டாக்குகிறது” – 2கொரிந்4:17,18.

நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, குறுகலான வழியில் நடந்த அனைவரும் துன்பம் அடைந்ததை நம்மால் பார்க்கமுடியும். தேவனிடத்தில் இணக்கமாயிருக்கிறவர்கள் எவராயிருந்தாலும், இந்த உலகத்தின் போக்குக்கு இணக்கமில்லாதிருப்பார்கள். ஆரம்பநாட்களில் இருந்த பாப்டிஸ்ட்டுகள், அதன்பிறகு வந்த மெத்தடிஸ்ட்டுகள், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக வெளிச்சத்தைப் பெற்றிருந்தபடியால் துன்பத்தை அடைந்தார்கள். பிரிஸ்பிடேரியன்களும் ஒரு காலத்தில் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் பெரிதான வெளிச்சம் அடைந்திருந்தபடியால் துன்புற்றனர்.

இரவு கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது

இன்றைய நாளில் நாம் இதையே எதிர்பார்க்கவேண்டும். தங்களுடைய உறுதிப்பாடுகளில் தைரியமாயிருப்போர்க்கு துன்பம் வரும். அவரது புகழ்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காகவே அவரிடத்திலிருந்து அபிஷேகம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று கர்த்தர் நமக்குக் கூறுகிறார்(1பேது2:9). நம் வெளிச்சத்தை எந்த அளவாவது மரக்காலின்கீழ் வைத்திருக்கிறோமா என்பதைக் காண, நம்மை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். எபிரேயர் 11ம் அதிகாரத்தில் பரி.பவுல் பழைய ஏற்பாட்டில் தகுதிபெற்றவர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் அடைந்த பாடுகளை விவரிக்கிறார். சிலர் கல்லால் எறியுண்டு மரித்தனர், சிலர் வெட்டப்பட்டனர், அவர்கள் பலதரப்பட்ட வழிகளில் துன்புறுத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். நீதியினிமித்தமாக இந்த தேவ மனுஷர்கள் அதிகமாய் சகித்தனர். “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்”.

ஆனால் இரவுவேளை கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது. விரைவில் கர்த்தர் எழும்புவார், அவர் தம் கரங்களை, அதாவது தம் வல்லமையை நீட்டுவார், அதனால் அவரது பிள்ளைகள் மீட்கப்படுவார்கள். மேசியாவின் மகிமை நிறைந்த ஆளுகை விரைவில் வரும். அப்பொழுது நீதியாய் நடப்போர் அனைவரும் சமாதானத்தைப் பெற்றிருப்பர். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, அன்பு நண்பர்களே, நம் பாடத்தின் ஆதார வசனங்கள் விலையேறப்பெற்றவை. இவை நம் வழியில் நமக்கு உதவிசெய்து, வழிகாட்டி, நம் இருதயங்களுக்கு தைரியமூட்டுகிறது. மேலும் நம் யாத்திரையின் இந்த முடிவு நாட்களில் நமக்கு ஆறுதலையும் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டுவருகிறது.

“நம் தேவன் அன்பானவர்; நம் குரலைக் கேட்க அவர் பிரியமாயிருக்கிறார்;
அவரது கிருபையின் மகிமையை நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் பகிக்கிறோம்;
அவரது ஆறுதலின் கரங்கள் நம்மைச் சூழ்ந்திட அவர் விருப்பமாயுள்ளார்;
குழந்தைகளின் ஸ்தலத்தில் நம்மைத் தஞ்சமடையச்செய்கிறார்”
நம் ஜெபங்களுக்கு பதிலளிக்க பிரியமாயிக்கிறார்
நாம் சிறந்தது என்று நினைக்கும் வகையில், இல்லாமற்போனாலும்
அவர் எதிர்பார்க்கும் சாத்தியக்கூறுகளுடனும் சரியான தீர்ப்போடும்,
நமக்கு ஆசீர்வாதங்களைத் தந்து, மற்றவைகளை தக்கவைத்துள்ளார்”